

Predmet C-640/19

**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda**

Datum podnošenja:

28. kolovoza 2019.

Sud koji je uputio zahtjev:

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

21. svibnja 2019.

Tužitelji:

Azienda Agricola Ambrosi Nicola Giuseppe i dr.

Tuženici:

Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele - Società semplice

Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (Ministarstvo
poljoprivredne i šumarske politike)

Predmet glavnog postupka

Tužba za poništenje zahtjeva za plaćanje koje je AGEA izdala nizu poljoprivrednih gospodarstava i svih povezanih akata koji se odnose na postupke naknade i izračuna nacionalne proizvodnje te na utvrđivanje dodatnih pristojbi za godinu proizvodnje mliječnih proizvoda 2008/2009

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Tumačenje prava Unije na temelju članka 267. UFEU-a

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 1., 2. i 3. Uredbe (EEZ) br. 856/1984., članak 1. i članak 2. stavak 1. Uredbe br. 3950/1992., članak 1. stavak 1. i članak 5. Uredbe br.

1788/2003 te članke 55., 64. i 65. Uredbe br. 1234/07 kao i njihove priloge, u mjeri u kojoj se odnose na zaštitu ravnoteže između ponude i potražnje mliječnih proizvoda na tržištu EU-a, tumačiti na način da se iz izračuna „kvota za mlijeko” isključuje proizvodnja usmjerena na izvoz sireva za zaštićenom oznakom izvornosti (ZOI) u zemlje izvan EU-a, u skladu s ciljevima zaštite utvrđenima za te proizvode u članku 13. Uredbe (EEZ) br. 2081/1992, kao što je potvrđeno Uredbom (EEZ) br. 510/2006 i člancima 4. i 13. Uredbe (EEZ) br. 1151/2012, primjenom načela iz članka 32. (bivši članak 27.), članka 39. (bivši članak 33.), članka 40. (bivši članak 34.) i članka 41. (bivši članak 35.) UFEU-a?

2. U slučaju potvrdnog odgovora, protivi li se tom pravilu, tumačenom na taj način, uključivanje u pojedinačne referentne količine kvota za mlijeko namijenjenih proizvodnji sireva s oznakom ZOI namijenjenih izvozu izvan Europske unije, kako proizlazi iz članka 2. Decreta-legge 28 marzo 2003, n. 49 (Uredba sa zakonskom snagom br. 49 od 28. ožujka 2003.), koji je izmjenama pretvoren u Legge 30 maggio 2003, n. 119. (Zakon br. 119 od 30. svibnja 2003). i članka 2. Leggea 26 novembre 1992, n. 468. (Zakon br. 468. od 26. studenoga 1992.), u dijelu u kojem se odnosi na navedeni članak 2. Uredbe sa zakonskom snagom br. 49/2003?

Podredno, ako se to tumačenje treba smatrati netočnim:

3. Jesu li članak 1., 2. i 3. Uredbe (EEZ) br. 856/1984, članak 1. i članak 2. stavak 1. Uredbe br. 3950/1992, članak 1. stavak 1. i članak 5. Uredbe br. 1788/2003, te članci 55., 64. i 65. Uredbe br. 1234/07, kao i njihovi prilozi (zajedno s talijanskim nacionalnim pravilima za prenošenje iz članka 2. Uredbe sa zakonskom snagom br. 49 od 28. ožujka 2003., koja je s izmjenama pretvorena u Zakon br. 119 od 30. svibnja 2003. i članka 2. Zakona br. 468. od 26. studenoga 1992., u dijelu u kojem se odnosi na spomenuti članak 2. Uredbe sa zakonskom snagom br. 49/2003.), koji iz izračuna količine dodijeljene državama članicama uključuju i ne isključuju količinu mlijeka koja se koristi za proizvodnju sireva s oznakom ZOI koji se izvoze na tržište zemalja izvan EU-a ili su njemu namijenjeni i u opsegu tog izvoza, protivni ciljevima zaštite iz Uredbe (EEZ) br. 2081/1992, kojima se štite proizvodi s oznakom ZOI, osobito s obzirom na njezin članak 13., kako je potvrđeno Uredbom (EEZ) br. 510/2006 i Uredbom br. 1151/2012, kao i u odnosu na ciljeve zaštite predviđene u članku 4. te uredbe, te također protivna članku 32. (bivši članak 27.), članku 39. (bivši članak 33.), članka 40. (bivši članak 34.), članka 41. (bivši članak 35.) UFEU-a. te načelima pravne sigurnosti, legitimnih očekivanja, proporcionalnosti i nediskriminacije, kao i slobodne gospodarske inicijative u svrhu izvoza izvan EU-a?

Glavne odredbe prava Unije na koje se poziva

UFEU: članci 32. (bivši članak 27.), 39. (bivši članak 33.), 40. (bivši članak 34.), 41. (bivši članak 35.)

Uredba br. 856/84: uvodne izjave 1., 2. i 5. te članci 1., 2. i 3.

Uredba br. 1898/87: preambula

Uredba br. 2081/92: uvodne izjave 2., 3. i 6., kao i članak 13.

Uredba br. 3950/92: uvodna izjava, kao i članak 1. prvi stavak, članak 2. stavak 1. i 3.

Uredba br. 536/93: članak 1. prvi stavak

Uredba br. 1788/2003: uvodne izjave 3., 4. i 22. te članak 1. stavak 1. i članak 5.

Uredba br. 510/2006: uvodna izjava 6., kao i članak 13..

Uredba br. 1234/2007: uvodne izjave 31 , 36., 51. i 66. i sljedeće, kao i članci 55., 64. i 65. te prilozi

Uredba br. 1151/2012: članci 4. i 13.

Odredbe nacionalnog prava na koje se poziva

Decreto-legge 28 marzo 2003, n. 49 – Riforma della normativa in tema di applicazione del prelievo supplementare nel settore del latte e dei prodotti lattiero-caseari, come modificato dalla legge di conversione 30 maggio 2003, n. 119 (Uredba sa zakonskom snagom br. 49 od 28. ožujka 2003. – Reforma propisa o primjeni dodatne pristojbe u sektoru mlijeka i mliječnih proizvoda, kako je izmijenjena Zakonom o izmjeni br. 119. od 30. ožujka 2003.): članak 2.

Legge 26 novembre 1992, n. 468 – Misure urgenti nel settore lattiero-caseario (Zakon br. 468. od 26. studenoga 1992. o hitnim mjerama u sektoru mliječnih proizvoda): članak 2.

Kratki pregled činjeničnog stanja i postupka

- 1 U okviru sustava kvota za mlijeko, AGEA je od niza poljoprivrednih gospodarstava zahtijevala plaćanje dodatne pristojbe za prekoračenje pojedinačnih referentnih količina (PRK) za godinu proizvodnje mliječnih proizvoda 2008/2009. Tuženici ističu nepouzdanost podataka o točnoj identifikaciji proizvodnje u sektoru mliječnih proizvoda i posljedičnu nepouzdanost njihovih PRK-ova. Stoga pred Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Okružni upravni sud za Lacij, Italija) pobijaju obavijest AGEA-e i sve dopise povezane s njom.

Bitni argumenti stranaka u glavnom postupku

- 2 Tužitelji najprije tvrde da Italija nikad nije proizvela niti je mogla proizvesti (na temelju pokazatelja iz institucionalnih izvora o prijavljenom vlasništvu nad

govedima i proizvodnim kapacitetima vlasnika stoke) količine mlijeka veće od vlastite kvote. Navode pojedinosti o sljedećem:

(a) neselektivno određivanje kvota proizvodnje mlijeka protivi se načelima slobode gospodarske inicijative;

(b) određivanje kvota proizvodnje mlijeka ograničava razvoj gospodarstva i proizvodnje s oznakom ZOI, za koje postupak proizvodnje i sirovina moraju biti koncentrirani za određenom području podrijetla;

(c) nužna veza između proizvodnje i područja za potrebe oznake ZOI znači da se određeni prehrambeni proizvodi ne trebaju smatrati dijelom proširenog tržišta jer nisu u tržišnom natjecanju sa sličnim generičkim proizvodima;

(d) osobito, mlijeko namijenjeno za proizvode s oznakom ZOI za izvoz izvan EU-a treba biti isključeno iz ukupne zajamčene količine (UZK) jer ne utječe na unutarnje tržište, a povezano određivanje kvota podrazumijeva i odgovarajuće ograničenje proizvoda s oznakom ZOI za izvoz izvan EU-a, što je protivno ciljevima zaštite i promidžbe iz Uredbe 2081/92;

(e) gornja granica proizvodnje za oznaku ZOI iznosi 60 % nacionalne količine, a prekoračenje za relevantno razdoblje u Italiji ne prelazi 4 %.

- 3 S obzirom na prethodno navedeno, tužitelji zahtijevaju poništenje pobijanih akata na temelju propuštanja isključenja iz izračuna UZK-a količina mlijeka namijenjenih navedenim proizvodnjama i, podredno, postavljaju pitanje sukladnosti s Ugovorom relevantnih odredaba uredbi br. 3590/92 i 536/93, zbog suprotnosti a člankom 39. (bivši članak 33.) UFEU-a, kao i povrede načela prava Unije - pravne sigurnosti, legitimnog očekivanja, proporcionalnost i nediskriminacije.
- 4 Tuženici su odgovorili da izdana upravna mjere o pristojbama izravno proizlazi iz informacijskog sustava te ne postoji nikakva diskrecijska ovlast za ponovnu obradu podataka koje su potpisali sami proizvođači te ih nikad nisu osporavali.

Kratki pregled obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 5 Sudsko vijeće napominje da: (1) Uredba br. 856/84 izričito je upućivala na položaj „tržišta mliječnih proizvoda u Zajednici” i da kasnije uredbe, u kojima se ponavlja njena bit, očito podrazumijevaju (samo) kontinentalnu dimenziju tržišta; (2) preambula Uredbe br. 1898/87 ne upućuje izričito na proizvodnju i stavljanje na tržište takvih proizvoda za izvoz izvan EU-a, već samo na onu na državnom području država članica; i (3) izgleda da se sudska praksa Suda Europske unije (spojeni predmeti C-480/00 i dalje) poziva samo na vrstu proizvodnje usmjerenu na potrošnju unutar EU-a.

- 6 Vijeće zaključuje da ne postoji pravno-funkcionalna pretpostavka za uključivanje količina mlijeka sireva s oznakom ZOI za izvoz izvan EU-a u okvir nacionalnih referentnih količina. Stoga od Suda traži potvrdu tog tumačenja i, u slučaju potvrdnog odgovora, utvrđenje toga protivi li se odredbama prava Unije tumačenima na taj način nacionalno pravilo o prenošenju (i naknadnim upravnim provedbenim mjerama) u dijelu u kojem obuhvaćaju to mlijeko ili ga isključuju.
- 7 Podredno, u slučaju da se zakonodavne definicije mliječnih kvota, s druge strane, moraju smatrati preopćenitima da ne bi obuhvatile svako mlijeko, bez obzira na njegovu namjenu, Vijeće postavlja pitanje nezakonitosti uključivanja spornih količina u kvotu koja se dodjeljuje svakoj državi članici zbog neusklađenosti s ciljevima zaštite oznake ZOI, s obzirom na posebnu narav posljednjeg pravila; zbog povrede načela slobodne gospodarske i poduzetničke inicijative u svrhu izvoza izvan EU-a; zbog prekomjernosti zaštitne mjere s obzirom na ciljeve zaštite unutarnjeg tržišta kojima teži i, dakle, nerazumnosti i neproporcionalnosti; zbog povrede načela pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja navedenih u uvodnoj izjavi 51. Uredbe br. 1234/71 i ciljeva navedenih u Uredbi br. 1898/87.
- 8 Smatra, naime, da: (1) smjernice sudske prakse prema kojima određivanje kvota i za mliječne proizvode s oznakom ZOI ulazi u strategiju EU-a s ciljem kompenzacije niže proizvodnje višom cijenom proizvoda nemaju pravnu osnovu u bilo kojoj relevantnoj odredbi; (2) takva hipotetski viša cijena nije dovoljna za nadoknadu štete koja proizlazi iz nastanka, u slučaju određivanja kvota i za mlijeko za proizvode s oznakom ZOI, usporedne ponude sličnih proizvoda lošije kvalitete koji potječu iz drugih geografskih područja, osobito usmjerenih na zadovoljenje one inozemne potražnje proizvoda s oznakom ZOI izvan EU-a, na koju se ne bi moglo odgovoriti zbog neizravnog određivanja kvota za posljednje (štetu koja će biti veća, bilo za proizvođače kako za potrošače, što se više konkurentski proizvod onome s oznakom ZOI može slobodno širiti jer potječe iz područja, izvan EU-a, u kojem nisu određene kvote); (3) mlijeko koje se koristi za proizvode s oznakom ZOI namijenjene izvozu izvan EU-a ne može imati nikakav učinak na odnos između potražnje i ponude mliječnih proizvoda u državama Unije i uključiti ga u količine dodijeljene svakoj državi članici utjecalo bi u svim tim zemljama na izračun količine proizvoda koji se nalaze na unutarnjim tržištima EU-a, što bi dovelo do nepouzdanosti nacionalnih i pojedinačnih referentnih količina; (4) neopravdano je jednako postupanje u različitim situacijama prema proizvođačima iz Unije primjenom ograničenja s ciljem održavanja ravnoteže unutarnjeg tržišta EU-a i na one koji djeluju s ciljem izvoza izvan EU-a i stoga snose više troškova i načina proizvodnje u odnosu na uobičajene proizvođače.
- 9 Na temelju tih okolnosti potpuno je vjerojatno da je moguće uključivanje neizravan učinak, a ne namjera zakonodavca EU-a. Zbog toga bi Sud trebao ocijeniti zakonitost takvog tumačenja, s obzirom na različite argumente protiv „inkluzivnog” tumačenja Uredbi br. 856/84, 3950/92, 1788/2003 i 1234/2007 s obzirom na usklađenost pravila jednake razine za zaštitu proizvoda s oznakom ZOI, s promidžbenim ciljevima i organizacijskim ograničenjima utvrđenima u

članku 32. (bivši članak 27.), članku 39. (bivši članak 33.), članku 40. (bivši članak 34.), članku 41. (bivši članak 35.) UFEU-a te temeljnim načelima Unije.

RADNI DOKUMENT